

— Ахъ, детето ми!... Боже, спаси детенцето ми!

Богородица тичаше и отъ страхъ очитѣ ѝ не виждаха, какво става оттатъкъ. А когато стигна при детето — тамъ нѣмаше никаква крава. Мъничкиятъ Иисусъ простираше къмъ нея ржичката си и весело извика:

— Вижъ, мамко, каква шарена бубулечка полази по ржката ми.

Наистина, по ржката на детето пълзѣше една малка червена бубулечка, съ плосъкъ гръбъ, съ черни капчици по гърба и отпредъ на главата съ две черни пипалца, като рогчета.

Кравата се бѣше превърнала на мъничка, пъстра бубулечка, каквато никой до тогава не бѣше виждалъ.

И до днесъ тази мъничка страхлива бубулечка, съ която децата тѣй много обичатъ да си играятъ, се нарча „Божа-кравица“.

Георги Райчевъ